

decyzji Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącej zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej, w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994), nie mają zastosowania do postępowania, którego dotyczy postępowanie przed sądem odsyłającym, nie można uznać tych przepisów za stojące na przeszkodzie temu, by w ramach takiego postępowania sądowego sąd:

- nie był związany żądaniem stron i innymi oświadczeniami o określonych skutkach prawnych składanymi przez strony i mógł zarządzić przeprowadzenie takich dowodów, jakie uzna za konieczne;
- nie był związany rozstrzygnięciem administracyjnym wydanym w przedmiocie wniosku o unieważnienie prawa, ani też stanem faktycznym przedstawionym w takim rozstrzygnięciu;
- nie mógł przeprowadzić ponownie dowodów, które zostały przedstawione na poparcie wcześniejszego wniosku o unieważnienie prawa ochronnego na wzór użytkowy.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Brusel — Belgia) — Europese Gemeenschap przeciwko Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

(Sprawa C-199/11) (¹)

(Reprezentacja Unii Europejskiej przed sądami krajowym — Artykuł 282 WE i art. 335 TFUE — Żądanie odszkodowania za szkodę poniesioną przez Unię z powodu kartelu — Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do rzetelnego procesu — Prawo do sądu — Równość broni — Artykuł 16 rozporządzenia nr 1/2003)

(2013/C 9/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van koophandel Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Europese Gemeenschap

Strona pozwana: Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van koophandel Brussel — Wykładnia art. 282 WE (obecnie art. 335 TFUE) — Reprezentacja Unii Europejskiej przed sądami krajowym — Żądanie odszkodowania — Zasady dotyczące wniesienia przez instytucje takiego żądania

Sentencja

- 1) Wykładni prawa Unii należy dokonywać w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak okoliczności sporu w postępowaniu głównym nie stoi ono na przeszkodzie temu, aby Komisja Europejska reprezentowała Unię Europejską przed sądem krajowym, do którego wniesione zostało powództwo cywilne o naprawienie szkody wyrządzonej Unii wskutek porozumienia lub uzgodnionej praktyki zakazanych na mocy art. 81 WE i art. 101 TFUE i mogących mieć wpływ na niektóre zamówienia publiczne udzielone przez różne instytucje i organy Unii, bez konieczności posiadania przez Komisję pełnomocnictwa udzielonego przez inne zainteresowane instytucje lub organy.
- 2) Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej nie stoi na przeszkodzie temu, aby Komisja Europejska występowała w imieniu Unii Europejskiej do sądu krajowego z powództwem o naprawienie szkody poniesionej przez Unię wskutek porozumienia lub praktyki, których niezgodność z art. 81 WE lub art. 101 TFUE została stwierdzona decyzją tej instytucji.

(¹) Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Passau — Niemcy) — Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11) przeciwko Kaiser GmbH

(Sprawy połączone C-229/11 i C-230/11) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 2003/88/WE — Zmniejszenie wymiaru czasu pracy („Kurzarbeit”) — Zmniejszenie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego stosownie do zmniejszenia wymiaru czasu pracy — Ekwiwalent pieniężny)

(2013/C 9/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht Passau

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11)

Strona pozwana: Kaiser GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeitsgericht Passau — Wykładnia art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych (Dz.U. C 83, s. 389) i art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9) — Zmniejszenie zwykłego wymiaru czasu pracy przyjętego w przedsiębiorstwie ze względu na pracę w skróconym wymiarze („Kurzarbeit”) — Regulacja krajowa przewidująca zmniejszenie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego stosownie do zmniejszenia liczby dni pracy pracownika zatrudnionego w skróconym wymiarze czasu pracy.

Sentencja

Artykuł 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie istnieniu przepisów lub praktyk krajowych, takich jak program osłony uzgodniony między przedsiębiorstwem a jego radą pracowników, na których podstawie prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego pracownika, któremu zmniejszono wymiar czasu pracy, oblicza się zgodnie z zasadą pro rata temporis.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2012 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-244/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 34 WE i 56 WE — Wymóg uzyskania uprzedniego pozwolenia na nabycie praw głosu odpowiadających ponad 20 % kapitału zakładowego określonych „strategicznych spółek akcyjnych” — Mechanizm następczej kontroli niektórych decyzji podejmowanych przez te spółki)

(2013/C 9/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti i G. Zavvos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: P. Mylonopoulos i K. Boskovits, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Przepisy krajowe uzależniające nabycie praw głosu odpowiadających 20 % lub więcej całkowitego kapitału zakładowego w spółkach o strategicznym znaczeniu narodowym od uprzedniego zezwolenia — Naruszenie art. 49 i art. 63 TFUE

Sentencja

- 1) Ustanawiając wymagania określone w art. 11 ust. 1 w związku z art. 11 ust. 2 oraz w art. 11 ust. 3 ustawy 3631/2008 o utworzeniu krajowego funduszu spójności społecznej, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 43 WE, dotyczącego swobody działalności gospodarczej.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2012 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Asylgerichtshof — Austria) — K przeciwko Bundesasylamt

(Sprawa C-245/11) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 343/2003 — Określanie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Klauzula humanitarna — Artykuł 15 tego rozporządzenia — Osoba korzystająca z azylu w państwie członkowskim uzależniona od pomocy osoby ubiegającej się o azyl ze względu na to, że cierpi na poważną chorobę — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia — Obowiązek rozpatrzenia przez państwo członkowskie, które nie jest odpowiedzialne w świetle kryteriów określonych w rozdziale III tegoż rozporządzenia, wniosku o udzielenie azylu złożonego przez wspomnianą osobę ubiegającą się o azyl — Przesłanki)

(2013/C 9/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Asylgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K

Strona pozwana: Bundesasylamt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Asylgerichtshof — Wykładnia art. 3 ust. 2 i art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, s. 1) — Obowiązek rozpatrzenia przez państwo członkowskie ze względów humanitarnych wniesionego do niego wniosku o azyl, chociaż nie jest ono zobowiązane do jego rozpatrzenia na podstawie kryteriów ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 343/2003 — Bliska więź między wnioskującym o azyl a osobą bardzo bezbronną, której przyznano już azyl w tym państwie członkowskim